



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Isaacus Abbas fures & peregrinos piè fallit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Inclamat, Vror, vror, ardeo, ardeo.

Somno hi sepulti, aut insolens nihil rati,
Clamore tanto si Boogris intonet,
Non huius etiam facere, non flocci sonos.

Tandem igne septus grandiore nunc erat,
In adipe nabat iam suo; O aquas citi,
Opemque misero ferte custodes citi.

Venere tandem; sed pyram qui struxerat,
Velut satelles obstat, aduerso minax
Mucrone (quem repertum in æde fors dedit,
Dedit ipse potius impij vindex Deus)
Vibratque, si vel tantulum pedis inferant,
Donec redactus Boogris in cineres eat.
Ut iit, machærâ tum remissâ mitior
Foci minister & Dei, liber, suus,
Suo solutus dæmone ad suos abit.
O bella tandem Talio! dæmon rogo
Nostrate verus Pseudodæmonem cremat,
Suum & vicissim destinatur in rogam.

*Isaacus Abbas fures & peregrinos
pœ fallit.*

Greg. Dial. cap. 14. lib. 3.

DVm Gothus albæ sortis ebrius mero
Premebat oras Italas graui iugo,
Impunè temerans omnia, sacra, non sacra;
Magnus Isaacus ad Spoletum cum suo
Grege mitigabat pro virili Cælites;
Pollebat altâ Præsul hic solertiâ
Et præuidendi & præcauendi postera.

Præ-

Præfagus appetente quodam vespere,
Quid ille demum veheret; è vestigio
Iubet, ligonum quidquid in promptu est domi,
Seri per hortum. Fòrs fuere è Fratribus,
Qui sub cucullo iussa risu exceperint:
Fòrs & fuere tam beatè simplices,
Qui credidere de ligonibus satis
Meti ligones posse, vt è fabis fabæ,
Pisifque nasci pisa de satis solent.
Sed queis id animo federat, superis suis
Parère cæcos, nil reniti aut obloqui,
Nil sciscitari cùm iubetur, ocyùs
Raptos ligones hac & hac ferunt viâ,
Et mox ab horto conuolant. Vix Hesperus
Noctem euocarat, vix suo se instrauerant
Monachi cubili, quando trans sepeculam
Furuncolorum turba in hortum se dedit,
Ethisce læua mens erat, qualis solet,
Væ comminata caulibus, væ fructibus.

Quantum ô repentè, vi superni Numinis,
Mutati ab illis caulium harpagonibus?
Nam se ad laborem quisque pro se comparant,
Raptant ligonès obuios, & impetu
(Qualis operarum est post merendæ ferias)
Fodiunt, refodiunt, terq; refodiunt humum,
Vbi malecullus, & merâ vrticâ satus,
Et benè opulentus carduis hortus fuit.
Immanè sudant, & refudant, & probè
Tellus rigatur; imbrium vicem subit
De fronte sudor, de lacertis depluens.

Stomachos adesos interim fames, grauis
Comes laboris, vellicat: ventres latrant,

Suisque

Suisque bombos in penatibus rotant.
Sed nocte mediâ, quando de strato ad statas
Monachos ciebat hora tinniens preces,
Isaacus atram sensit Operarum famem.

Ergo ad culinam mandat aridissima
Mox ligna ferri, grandi aëno substrui,
Exin benè bonas imperat pultes coqui.
Quorsum ista, tam non solita, mirari coquus,
Sed & ipse, morem præter, idque temporis,
Tanto excitatus manè, mirari focus.
Pultes coquuntur, dum pij cantus chorum,
Furesque defatigat irrequies ligo.

Aurora tandem lectulo prodit suo,
Satura quietis & miserta Pauperum,
Queis vix supererat halitûs semuncia.

His ergo pultes feruidas, Fratrum manu
» Curat ferendas Isaac: Satis est, ait,
» Satis ô laborum. Iam quiete fruimini,
» Ciboque socij. Nec fuere Furibus
Iteranda iussa: dentium ligonibus
Animosiores alteram versant humum,
Et panè linguas in suâ cremant casâ.

Tum benè reffectis, recreatis funditus,
Valere iussis, & deinceps crimina
Cauere iussis, olera donantur bona,
Domum vt reportent, & reportant impigri.

Vix emigrarant, en Peregrini duo
Pro foribus astant, sêhema lamentabile,
Nulla auris illis, nulla frons, vix nasus est,
(Namque implicata delibutis crinibus
Pædore, fordibusque cæsaries grauis
Sincipitis omnem contegebat aream)

Neque

Neque vlla miseros vestis ambit: vnica
 Et lacera ventres tela dimidios habet,
 Quantum pudori protegendo sit satis.
 Et clamitabant voce, quâ pauper solet
 Molestus aures & seras pessumdare:

- „ Date Peregrinis, quos latrones impij
 „ Nudatiores reddidère pumice.
 „ Huc nos inopia ad vsque & vltra manticam,
 „ Ad vsque restim recta duxit vltimam.
 „ Date ô lacernæ vel refartæ millies,
 „ Interpolatæ millies, vel mucidum
 „ Vnum alterumve frustulum, quo frigora,
 „ Quove arceantur imbrium stillicidia.

Hæc inter, ore palpitante, dentibus
 Crotali leprosi more perstreptentibus,
 Seu voce raucâ, seu quiritatu graui
 Probè æmulari semicnectos gelu.

- Agnouit Isaac hocce nudorum genus,
 Nescire simulans quo fient vestes loco,
 Intrare mandat, & pararier focum.
 Sed mox in aurem quidpiam socio dedit:
 (Lautam ominantur hospites cœnam sibi)
 Et iste simulat, perque posticas fores
 Subit propinquam filuulam (hîc quercus fuit,
 Annosa quercus, nata nonum sæculum,
 Euiscerata centies medullitus)
 Quod delitebat intus, id domum refert.
 Dumque insolenter interim ridet focus,
 Vt pænè fieret assa Nudorum cutis:
 „ Miseror, Amici, & lugeo vestram vicem,
 „ (Inquit Isaacus) & stat opitularier:
 „ Quantumque quantum est vestiariū, volo

„ Spo-

- » Spoliare vestrâ gratiâ. Et tibi, & tibi
 » Braccæque, calceique commodissimi,
 » Et dabitur aptum pallium, & tibi, & tibi:
 » Non aptiora sartor & futor darent.
 (Nudi incalescunt gaudio, magè quàm foco,
 » Prædam vorantes spe suam;) nullâ huc morâ
 » (Pergit Isaacus) & decoræ & commodæ
 » Vestes feruntor. Qui subiuerat recens
 Siluam propinquam, præstò vestes exhibet;
 Repentè (vellet nollet Impudentia)
 Esse impudentes desiere, dum suas
 (Quas sempiternæ quercui commiserant)
 Vterque braccas, palliumque, calceosque,
 Vterque semicinctium agnoscunt suum.
 Terga, ora, pectus, tibias, ipsos pedes
 Pudore suffunduntur inopinabili.
 Sic veste quàm pudore vestiti minùs,
 Abiere, quò cupido, non pietas tulit,
 Nì fòrs paterno quæ solo multos ciet
 Peregrina pietas, vix pilo medio pia.
 Talis Spoletum, ab vrbe Christo conditâ,
 Peregrinus omni, quem vehit Deus, die
 Romipeta transit hinc & inde, nobilis
 Cinctusque viridi cærolôve supparo,
 Vel scipione & penulâ coriaceâ.
 Quàm meliùs instar cochleæ starent domi
 Gens apta nata cursitationibus!
 Non sic hirudo fieret hospitalium.
 » Sed triste telum quid nequit Necessitas?
 Dum dena proles, dura Xantippe est domi,
 Aeris alieni plurimum, proprii nihil;
 Dum masculina & feminina synthesis

Tota-

Totaque supellex fœneratori subest,
Dum mala popina grande scripsit symbolum,
Tetro in camino, lex vbi subscribitur,
Quicumque Romam non ierit, is soluit.

Lex illa totas Italûm terit vias,
Premit hospitaes vndiquaque culcitas,
Eademque tumulos exteris Romæ parat.

Minæ, Magister, & metus cuticulæ
Dant & pigellos in viam scholasticos,
Vix sæpè medijs diuites teruncij,
Solo beatos pallio, sed pallio
Breui vorato, delicatas obuiis
Porrigere discunt ilicò ad stipem manus,
Et mox sub vmbra vomeris vel cardui
Captare somnos in domo Lunæ hospitæ.

Iubet hinc Egestas & fame venter tonans
Crumenicidas esse, mercedis loco
Aures resectas destinare nobili
Emblema furcæ, terga virgide miæ.
Proficitur, alto scanditur scelus gradu,
Ipsumque tandem fit scelus sceleri gradus;
Iuuat sacrilegos esse vel sicarios,
Si non vtrumque, non vtroque tristiis.

Demum prehensi, pensiles coruis botri,
Cruci que grandes dedicantur litteræ,
Vt hinc ab alto Patriam inspectent suam,
Opemque frustra matris implorent suæ.
Isthæc Iuuentæ damna Curiositas
Malecanta cudit, & recudit pruriens
Pedum libido, dum tribulium gregem
Cernit abeuntem, aut quando filiis pater
Gyrone olim, narrat & narrat suis,

Vidi

Vidi illa, vidi & illa, Romæ dum fui.
 Nil insolens, si tum patriscent filij,
 Itare cupidi Patris in vestigia,
 Patrisque nomen lectitare in Alpibus,
 Vel in hospitalis parietis tectorio:
 Ibi pronepotum Patris innumerabiles
 Pascere nepotes semiafflo sanguine,
 Vel in tabernis fæculentioribus
 Culicem rotundum fœtidumque perpeti.
 » Honeſta Pubes, ſi parentum purior
 » Sanguis tuorum, ſi pudoris vncia,
 » Si tibi pugillus mentis eſt fuge has fugas,
 » Et grande fletus æquor ac ſuſpirij,
 » Serumque pœnitere tanti non eme.

*Coruus ob furtum occultum anathemati
 percussus contabescit; solutus deinde re-
 muneſcit.*

Ex lib. de Viris illust. Ord. Cister.

SCAZON.

NUtribat olim Corbiæ Archimandrites
 Conradus, auum callidissimam, Coruum,
 Fartam malitiâ, fraudibusque suffultam.
 Quoties Ephebos Præsulis, minùs cautos,
 Retro ille furâ sauciavit admorsâ?
 Quoties catellis prandium suum clepsit,
 Ut & inopinis felibus suam caudam?
 Et hac rebelles striduloque vagitu
 Opem rogantes pertinaciùs traxit?

Quoties